

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621203548
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6621203548.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Jána Auxta, v spore žalobcu Stredoslovenská energetika, a. s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 51 865 467, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému B. C., narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom U. mieru XX/X, XXX XX Y., o zaplatenie istiny vo výške 459,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Lučenec č.k. 13Csp/75/2021-55 zo 16. septembra 2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu **o d m i e t a**.
- II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd,“ alebo „súd prvej inštancie,“ resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým platobným rozkazom zo dňa 16. 09. 2021 uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 459,53 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 195,10 Eur od 07. 03. 2019 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 264,43 Eur od 28. 09. 2019 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na súde prvej inštancie (I. výrok). O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 101,78 Eur na účet zástupcu žalobcu (II. výrok). Platobný rozkaz súdu prvej inštancie vydal zákonný sudca.

2. Proti platobnému rozkazu súdu prvej inštancie, konkrétne do výroku o trovách konania (II. výrok), žalobca podal odvolanie.

Navrhol, aby odvolací súd výrok platobného rozkazu súdu prvej inštancie o trovách konania zmenil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 37,85 Eur s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 13,04 Eur s DPH, resp. výrok platobného rozkazu súdu prvej inštancie o trovách konania zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

Poukázal na ustanovenie § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „CSP“), § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 16 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „vyhláška“).

Uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa domáhal zaplatenia sumy 459,53 Eur s príslušenstvom a náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 152,67 Eur.

Súd prvej inštancie mu platobným rozkazom nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, na ktorú má v zmysle Civilného sporového poriadku spolu s vyhláškou právo. On si v žalobe vyčíslil trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a predžalobná výzva vrátane 3 režijných paušálov).

Z jeho strany boli vykonané a uplatnené len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci a tieto si uplatnil v zmysle § 13a vyhlášky. K uvedeným úkonom si uplatnil aj režijný paušál v zmysle § 16 vyhlášky, preto ním uplatnená výška trov konania je správna, pričom ju súd prvej inštancie v platobnom rozkaze nepriznal.

Podľa jeho názoru „Pokus o zmier,“ ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému, spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy.

V zmysle § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia vyhlášky sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy.

Mal za to, že nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s odkazom na ustanovenie § 251 CSP. Konanie sa však stále berie ako jeden celok, ktorého začiatok je stanovený momentom podania žaloby a koniec právoplatným skončením veci. Ak by sa prijala premisa, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania, je začatie súdneho konania, pričom dovtedy nejde o trovy konania, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní ustanovenia § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby, akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania.

Úkon právnej služby, akým je predžalobná výzva, takisto v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ustanovenia § 121 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná, ostane pasívny.

Podľa jeho názoru novela vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia, teda nie za príslušenstvo pohľadávky, a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena, preto nie je možné, aby si uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov.

Porovnaním petitu žaloby s výrokom platobného rozkazu vo veci samej jednoznačne vyplýva, že jeho žalobe bolo vyhovené v celom rozsahu, t. j. mal vo veci plný úspech, a tak mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému, pričom súd prvej inštancie sa s tretím úkonom právnej služby vôbec nevyšporiadal a neodôvodnil, prečo takýto úkon nepriznal.

Mal za to, že bolo porušené jeho právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, keďže v tejto časti je rozhodnutie súdu prvej inštancie nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok určitého a presvedčivého odôvodnenia, z ktorého nie je možné zistiť, prečo súd prvej inštancie takýto úkon nepriznal.

Dodal, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou „iura novit curia“ (práva pozná súd), v dôsledku čoho je zrejmé, že právne predpisy nie sú predmetom dokazovania, preto ich súd musí poznať. Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd je povinný skúmať, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak strana sporu uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009).

Uviedol, že podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 50,89 Eur s DPH, pozostávajúci z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a z jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby, mohol byť zo strany súdu prvej inštancie právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, a to bez ohľadu na to, že on uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), skúmal prípustnosť podaného odvolania odvolateľa, ako jednu z procesných podmienok odvolacieho konania.

5. Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, v prípade, ak to zákon nevyklučuje. Musí spĺňať určité zákonné podmienky, ktoré sú jednak objektívneho charakteru - prípustnosť odvolania a včasnosť podania odvolania, ale i subjektívneho charakteru - podanie odvolania oprávnenou osobou.

6. Podľa ustanovenia § 265 ods. 1, veta druhá CSP výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

7. Podľa ustanovenia § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. V zmysle ustanovenia § 265 ods. 1, veta posledná CSP sa výrok o trovách konania na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie, pričom proti uzneseniu súdu prvej inštancie je podľa § 355 ods. 2 CSP odvolanie prípustné iba vtedy, ak to zákon pripúšťa.

9. Na uvedené pravidlo nadväzuje úprava obsiahnutá v § 357 písm. a) až o) CSP, v ktorej je taxatívne vymedzený okruh prvoinstančných uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie.

10. Podľa ustanovenia § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania,
b) odmietnutí podania vo veci samej,
c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
m) nároku na náhradu trov konania,
n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

11. Po preskúmaní odvolania odvolací súd zistil, že žalobca odvolaním napadol výrok súdu prvej inštancie, ktorým mu priznal nárok na náhradu trov konania, pričom odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o výške trov konania, ktorú súd prvej inštancie priznal žalobcovi.

12. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie o trovách konania v platobnom rozkaze v sebe zahŕňa obe zložky - rozhodnutie o tom, že úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania a zároveň výrok o tom, v akej konkrétnej výške tento nárok vznikol. Keďže už z podstaty platobného rozkazu vyplýva, že v konaní je úspešný žalobca - inak by súd platobný rozkaz vydať nemohol a vec by prejednal v riadnom konaní - nárok na náhradu trov konania ako taký mu z tejto procesnej úspešnosti plyní automaticky. Súd potom následne rozhoduje iba o výške trov konania, ktorá zahŕňa aj výšku náhrady trov právneho zastúpenia.

13. V civilnom sporovom konaní rozhoduje o výške náhrady trov konania vyšší súdny úradník uznesením, voči ktorému je prípustná sťažnosť (§ 262 ods. 2 v spojitosti s 239 ods. 1 CSP). Tým je zachovaná dvojinštančnosť rozhodovania o výške náhrady trov konania.

14. Pre platobný rozkaz však Civilný sporový poriadok neupravuje, že by ho mohol vydať iba vyšší súdny úradník, takže ho môže vydať aj sudca. Pokiaľ platobný rozkaz vydá sudca, prípustnosť odvolania je vymedzená tým, že výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie (§ 265 ods. 1, veta posledná CSP) a tým, že podľa § 357 CSP je odvolanie prípustné iba voči výroku, ktorým sa prizná/ neprizná nárok na náhradu trov konania, ale nie voči uzneseniu, ktorým

sa rozhoduje o výške náhrady trov konania. To je okrem iného dôvod, pre ktorý je vhodné, aby platobný rozkaz vydával vyšší súdny úradník a nie sudca.

15. Žalobca sa odvolal len voči výške priznaných trov konania, avšak taxatívny výpočet prvoinštančných uznesení (§ 357 CSP) nezahŕňa možnosť podania odvolania proti výške priznaných trov konania.

16. Podľa ustanovenia § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

17. Pretože žalobca podal odvolanie proti výške priznaných trov konania (II. výrok), odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť, ako toto odvolanie v súlade s citovaným ustanovením § 386 písm. c) CSP odmietnuť.

18. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania postupoval odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že analogicky aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto postupu je skutočnosť, že Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách odvolacieho konania v prípade, ak je odvolanie odmietnuté. Samotné ustanovenie § 396 ods. 1 CSP odkazuje na použitie ustanovení o trovách konania pred súdom prvej inštancie. Podľa § 396 ods. 1 s použitím § 256 ods. 1 CSP by žalovaný mal (potenciálny) nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a keďže existenciu účelne vynaložených trov odvolacieho konania žalovaného nemal odvolací súd preukázanú ani zo spisu (k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril), odvolací súd mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Podľa ustanovenia § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

Odvolací súd poučuje strany v zmysle ustanovenia § 160 CSP o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou a o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci o predbežné poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení ďalších zákonov.